

«خزر» موسیقی شد

«خزر» عنوان یکی از تازه‌ترین پروژه‌های منتشر شده در فرآیند ارائه محصولات موسیقایی است که طی روزهای گذشته با نوازندگی تار رضا حسینی بقانام و نوازندگی باغلاما دنیاز مطمن در زائر موسیقی کلاسیک ایران پیش روی مخاطبان قرار گرفت. «بوز بیرنومره ئی رقص قایتاغی» منسوب به غلامحسین بیگچه خوانی، «دورنالار» جهانگیر جهانگیر، «آغ چیچک» به آهنگسازی امین ثابت اوغلو، «آلاگوز» به آهنگسازی جهانگیر جهانگیر، «خزر» به آهنگسازی رضا حسینی بقانام، «شالاخو» قطعه فولکلور، «لیه لر» به آهنگسازی سعید رستمی، «کنچنمیرم» به آهنگسازی رضا حسینی بقانام، «درآمد اصفهان» به آهنگسازی مرتضی نی داود، «آی قیز» به آهنگسازی جهانگیر جهانگیر و قطعاتی هستند که در این آلبوم گنجانده شده‌اند.

مهر

فراخوان ملی «از قلم تا حرم» منتشر شد

ستاد محرم و اربعین کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برگزار می‌کند. «از قلم تا حرم» را با هدف مشارکت خلاقانه کودکان و نوجوانان در فرهنگ‌سازی اربعین منتشر کرد. این رویداد در دو بخش «ایده‌پردازی» و «تجربه‌نگاری» برگزار می‌شود و پذیرای آثار متنوعی از جمله قصه، نمایش، بازی، پویانمایی، نقاشی و تولید محتوای چند رسانه‌ای است. شرکت‌کنندگان در سه گروه سنی و تخصصی نوجوانان، مربیان و فعالان فرهنگی اربعین می‌توانند در این فراخوان شرکت کنند. در این فراخوان، بر حمایت امروز از مظلومان غزه و فلسطین در مقابل جنایات رژیم صهیونیستی نیز تأکید شده است. آخرین مهلت ارسال آثار ۳۱ شهریور و اعلام نتایج ۲۷ مهر امسال خواهد بود.

ایرنا

گفت‌وگوی صبا با پیام ربیعی درباره ترانه‌سرایی، نسل اول موسیقی پاپ و...

ترانه باید جسور باشد اما با شعور!

مینا آتشی گفت‌وگو

در دهه‌های اخیر، موسیقی پاپ کشور ما دستخوش تغییراتی شده که بخش زیادی

از آن ناشی از نزدیکی زبان ترانه‌ها به ادبیات و دغدغه‌های نسل جوان است. با این حال، برخی منتقدان معتقدند این تغییرات چندان به نفع آینده موسیقی نخواهد بود و موسیقی پاپ امروز، یادگار مناسبی برای نسل‌های بعدی نیست. برای بررسی این موضوع با پیام ربیعی، ترانه‌سرا و همکار نسل‌های مختلف موسیقی پاپ، گفت‌وگو کرده‌ایم. یکی از مسائلی که در ترانه‌های امروز دیده می‌شود، تکرار مکرر محتوا و موضوعات مشابه است. ربیعی این پدیده را ناشی از چند عامل می‌داند؛ از جمله شتاب‌زدگی در تولید اثر و کمبود فرصت برای تجربه‌گرایی عمیق.

او توضیح می‌دهد: «گاهی ترانه‌سراها به جای خلق نگاه تازه و شخصی، به کلیشه‌ها و قالب‌های آماده رجوع می‌کنند. همچنین بازار و مخاطب اغلب محتوای آشنا را راحت‌تر می‌پذیرند که این خود باعث تداوم چرخه تکرار می‌شود.» از سوی دیگر، ربیعی معتقد

است فضای جدید زندگی و عشق ورزی نسل جوان که متفاوت و صریح‌تر است، روی ترانه‌ها تأثیر گذاشته است. همچنین حضور کنسرت‌ها و اجرای زنده باعث شده ترانه‌ها ریتمیک‌تر و قابل همخوانی باشند تا موفق‌تر شوند.

بنابراین ترانه‌سراها گاهی آگاهانه به دنبال ترندها می‌روند و اثری می‌نویسند که مخاطب حداقل یک بار آن را در زندگی خود تجربه کرده باشد. وی در پاسخ به اینکه چگونه یک ترانه‌سرا می‌تواند حرف تازه‌ای بزند و از تکرار پرهیز کند، به اهمیت صداقت و جسارت اشاره می‌کند: «قبل از نوشتن، با خودم خلوت می‌کنم و سعی می‌کنم زاویه نگاه و واژگان متفاوتی پیدا کنم. مطالعه، تجربه زیستن، شنیدن داستان‌های دیگران و بازخوانی آثار قدیمی، کمک می‌کند ترانه نوآورانه‌تر شود.»

پیام ربیعی همچنین می‌گوید وزن و قافیه را مثل اسکلت

معماری می‌داند که اگر درست به کار رود، استحکام و زیبایی به ترانه می‌دهد. اما در عین حال خود را ملزم به حفظ روح موسیقی مدرن می‌داند و گاهی برای انتقال بهتر احساس، قواعد را می‌شکند یا نرم‌تر می‌کند. تعادل بین سنت و نوآوری برای او از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

اما چرا ترانه‌های سطحی‌تر و ساده‌تر اغلب در بازار موفق‌ترند؟ او می‌گوید این موضوع ترکیبی از عوامل است: «رسانه‌ها معمولاً سهل‌الوصول‌ترین محتوا را بیشتر پخش می‌کنند چون سریع‌تر دیده می‌شود. مخاطب امروز هم به خاطر سرعت زندگی فرصت اتصال عمیق به ترانه‌های پیچیده را ندارد.»

علاوه بر این، ضعف آموزش ذوقی از مدرسه تا رسانه و نبود برنامه‌ریزی فرهنگی، سطح سلیقه را پایین آورده است. در مورد دایره واژگان و موضوعات ترانه، ربیعی معتقد است ترانه باید جسور باشد اما با شعور: «هر واژه بار فرهنگی و احساسی خودش را دارد و نمی‌شود صرفاً برای قافیه یا مد روز بودن هر کلمه‌ای را به کار برد. موضوعات هم باید از فیلتر اخلاق و سلیقه هنری عبور کنند، ولی در عین حال باید مرزها را شناخت و گاهی به درستی جابه‌جا کرد.»

ربیعی سابقه همکاری با نسل اول موسیقی پاپ مثل امیر تاجیک و بابک جهانبخش و همچنین نسل جدید مانند سامان جلیلی و شرمین را دارد.

به گفته او، مدل همکاری با این دو نسل متفاوت است. نسل اول معمولاً ساختارمندتر و با جلسات تحلیلی بیشتر کار می‌کنند، اما نسل جدید انرژی و سرعت تصمیم‌گیری بالاتری دارد و حساس به ترندهاست. او سعی می‌کند زبان مشترکی بین این نسل‌ها بیابد.

صباخبر

